





Добре дошли, скъпи гости, в Туристическия, информационен и експозиционен център на община Мизия.

Той е обособен през 2013 г. по европейски проект в емблематичната за гр. Мизия стара сграда на общината. Нейното строителство е започнало през 1927 г. и е продължило до 1940, а часовникът на кулата е монтиран през 60-те години на 20 век.

Букьовският общински дом, както са го наричали нашите прадеди, е построена изцяло с дарения и доброволен труд на населението. Плановите са изработени и дарени от инж. Марин Митов, син на председателя на Букьовския таен революционен комитет- Мито Цветков.

Сега в тази сграда, в експозиционните зали, разположени на два етажа е съхранена историята на града и селищата от община Мизия.

На първият етаж се намират заседателна и изложбена зала с мултимедийно оборудване, а експозициите са посветени на обявяването на бившето село Букьовци за град с името Мизия, на строителството на общинския дом и централния градски площад, на символите на града и общината- герб, знаме, печат, на знакови събития от нейната история и дейност, на революционното движение и борбата за освобождение на с. Букьовци от османско владичество.

Специално място е отделено на бившия Комбинат за целулоза и хартия, който определя промишления облик на града от 1962 до 1997 г., и е най-големият производител на хартията за писане и печат в България.

В отделна витрина е представен общинския вестник „Мизия“, който започва да излиза през 1961 г. и продължава и днес да пише историята на града и общината.

Мизия е горда със своите спортисти, затова в експозицията са представени и спортните постижения на нашите борци, лекоатлети и футболисти през годините.

На вторият етаж в туристическия център са разположени 5 зали. В експозицията „Археология и Букьовско съкровище“ може да се проследи древната ни история, а експонатите в нея са датирани от различни епохи- бронзова, старожелязна, римска. Най-ранните следи от появата на човека в околностите на Мизия са отпреди около 5 000 години. На Граљова могила и Милин камък са намерени следи от две селища на първобитните хора – каменни, кремъчни, костени и глинени съдове и оръдия на труда. В околностите на село Букьовци са намерени и много предмети от бронзовата епоха- 2-1 в. пр. Хр. По време на Старата и Новожелязната епоха /800-100 г. пр. Хр./ на територията на Мизия се е развивало голямо тракийско селище. Останки от него са намерени в местностите Средния връх, Милин камък, Татарлъка, Гладно поле, Рупите и др.

Най- известната находка, втора по значимост в Северозападна България, в земите населявани от древното племе на трибалите, е прочутото Букьовско сребърно съкровище, на което можем да ви покажем само снимка, тъй като то се съхранява Националният археологически институт с музей към БАН, в зала „Трезор“, предназначена за експониране на съкровища с особено художествено и историческо значение. То е

открито през 1925 и 1935 г. от Александър Витанов и съдържа сребърен накит, два съда, една чаша, една кана, две фиали, част от торква, начелник с формата на сокол, 3 кръгли набузника и набузник от съединени лотосови цветове.

Най-интересен и красив е накитът, който се състои от 5 фибули. Вероятно той е украсявал гърдите на тракийка от владетелски род и е представлявал семейна ценност, предавана от поколение на поколение.

Розетата от средата на накита е използван като изображение върху пощенска марка, издадена от Министерството на съобщенията през м. октомври 1976 г.

Една от най-красивите скъпоценни чаши от Тракия е сребърното гобеле от Буковското съкровище. Тялото на чашата е покрито с хоризонтални канелюри, а при дъното има златен пояс без орнаменти.

Буковското сребърно съкровище е датирано в периода от края на V в. и IV в. пр. Хр. В етнографската експозиция са представени облеклото и бита на нашите прадеди, техните традиции и обряди. Автентичните народни носии, накити, мебели, съдове и оръдия на труда ни връщат в една отминала епоха, когато животът е бил простичък, но и труден, когато с хурката, вретеното и тъкачния стан от сръчните ръце на българката и от вроденият й усет за красота са се раждали невероятни шевици и багри, запазени и до днес от родолюбиви наши съграждани.

В две витринни табла е изложен снимков материал от пресъздаваните и до днес, характерни за отделните селища, народни обичаи и традиции.

Отделна зала в музейната експозиция е посветена на чародеят на българското хоро Дико Илиев, който в продължение на 16 години живее и твори в някогашното село Буковци. Тук се раждат «Еленино хоро», което през 1973 г. Дико Илиев нарича «Буковско». «Самоковско», «Грънчарско», «Дайчово», «Веселият Иванчо», валсът «Над Буковци».

През 1928 г. той създава прочутата тогава из цялата околия Буковска духовна музика. Минават няколко години и Дико Илиев създава в Буковци още една музика. И двете музика свирели хубаво. По онова време в района всеки смятал за висока чест да покани на сватба Буковската духовна музика, за която се разказвали легенди. Толкова хубаво свирела, че никой не устоявал на изкушението да се хване на хорото.

Дълги години живее и работи в Оряхово Дико Илиев, но от живата му връзка с Буковци се ражда през шестдесетте години и акорденонния оркестър на училище «Цанко Церковски», който той ръководи.

Дико Илиевият талант принадлежи на България, но ние сме горди, че част от неговия живот и творчество са свързани с нашия град., че сме успели да съхраним за поколенията архивни снимки, партитури и други експонати, свързани с неговия живот и творчество.

Следващата зала, която можете да разгледате е посветена на църковното и учебното дело. В нея се съхраняват икони, рисувани от неизвестен майстор за църквата «Свето Възнесение Господне » в Мизия, построена през 1874 г.

Експозицията «Учебно дело» проследява развитието му през годините- от първите килийни училища, открити в Буковци през 1845 г. и в Софрониево- около 1840 г., с архивен снимков материал, запазени стари учебници, ученически пособия и униформи, с оборудване от кабинетите на средното училище, до нашето съвремие. Представени са трите основни училища в общината и професионалната гимназия. Отделено е място и на предучилищното образование в петте детски градини.

Богатият културен живот на града и останалите селища от общината е представен в експозицията «Читалищно дело». Снимков материал илюстрира развитието на самодейните състави от основаването на читалищата до наши дни, техните постижения във фестивали и конкурси, моменти от художествените програми, които са подготвяли и продължават да подготвят за всички празници.

В експозиционната зала «Екология» е представена флората и фауната на нашия регион, възможностите, които презлагаме за ловен и риболовен туризъм, еко-пътеките и други природни забележителности.

За да се докоснете до миналото и настоящето на Мизия и селищата от общината, за да научите повече за живота, бита, културата и образованието, ние ви предлагаме да разгледате нашите експозиции, и ако имате въпроси- с удоволствие ще ви дадем отговори.

Желаем ви приятна и ползотворна разходка из залите на нашия Туристически, информационен и експозиционен център!